

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010264
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6716010264.2

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Adriánou Považanovou v trestnej veci obžalovaného I. O., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. 07. 2016, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

I. O., L.. XX. XX. XXXX E. J., Č. O., trvale bytom G., P..Č.. G., B.. L. X,

je vinný, že:

v období od 01. 06. 2015 doposiaľ vo X., M. X. aj na iných miestach, kde sa zdržiaval, sa vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11P/14/2014 zo dňa 04. 07. 2014, právoplatného 06. 08. 2014, zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry B. R. O., L.. XX. XX. XXXX mesačne výživným vo výške 100 €, počnúc dňom 01. 04. 2014 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky E. G., L.. XX. XX. XXXX, P. J. G., M. C. XXX/X, si túto povinnosť úmyselne neplnil, čím mu vznikol za obdobie od 01. 06. 2015 doposiaľ dlh na výživnom voči E. G., L.. XX. XX. XXXX, P. J. G., M. C. XXX/X, vo výške 1 400 €, pričom bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/169/2014 zo dňa 16. 03. 2015, právoplatným dňa 01. 04. 2015 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov do 01. 04. 2016,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného z a r a d' u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 05. 05. 2016 pod č. k. 2 Pv 559/15/6611-5 na Okresnom súde Zvolen obžalobu na obžalovaného I. O. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že v období od 01. 06. 2015 doposiaľ vo X., M. X. aj na iných miestach, kde sa zdržiaval, sa vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11P/14/2014 zo dňa 04. 07. 2014, právoplatného 06. 08. 2014, zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry B. R. O., L.. XX. XX. XXXX mesačne výživným vo výške 100 €, počnúc dňom 01. 04. 2014 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky E.O. G., L.. XX. XX. XXXX, P. J. G., M. C. XXX/X, si túto povinnosť úmyselne neplnil, čím mu vznikol za obdobie od 01. 06. 2015 doposiaľ dlh na výživnom voči E. G., L.. XX. XX. XXXX, P. J. G., M. C. XXX/X, vo výške 1 100 €, pričom bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/169/2014 zo dňa 16. 03. 2015, právoplatným dňa 01. 04. 2015 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov do 01. 04. 2016.

Nakoľko obžalovaný I. O. (ďalej len obžalovaný) sa na hlavnom pojednávaní dňa 28. 07. 2016 nezúčastnil, svoju neúčasť na hlavnom pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnil a ani nepožiadaval o odročenie hlavného pojednávania, súd za splnenia podmienok podľa § 252 ods. 2 Tr. poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného. Podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku bola na návrh prokurátorky prečítaná výpoveď obvineného z prípravného konania v spise na č. I. 7-10, ktorý uviedol, že v rokoch 2013-2014 žil v spoločnej domácnosti s bývalou priateľkou E. G.. Počas ich spolužitia sa im narodila XX.XX.XXXX K. B. R. O.. Vzhľadom k tomu, že ich vzťah prestal fungovať, rozišli sa, ona sa s dcérou odsťahovala ku matke do X. a on ostal v G.. Následne bolo Okresným súdom Zvolen vydané rozhodnutie, na základe ktorého bola dcéra zverená do osobnej starostlivosti matky a jemu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 100,- € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa. Vzhľadom k tomu, že si túto povinnosť neplnil poriadne už aj v minulosti bol za trestný čin zanedbania povinnej výživy odsúdený v roku 2015 na podmienenčný trest. Tento dlh doposiaľ ešte v plnej výške neuhradil. Svoju vyživovaciu povinnosť si neplnil riadne ani naďalej a to z dôvodu, že nemal stály príjem. Robí čašníka a chodil iba keď ho potrebovali na nejakej akcii. Pracoval brigádnicke v O. A. C. E. G.. Okrem dcéry B. R. nemá iné vyživovacie povinnosti. Priznal, že od 01.06.2015 si svoju vyživovaciu povinnosť na dcéru B. R. riadne neplnil, nakoľko mal povinnosti, bol zaneprázdnený, ani finančne mu to nevychádzalo. Od odchodu bývalej priateľky od neho je s ňou v telefonickom kontakte, telefonicky sa o dcéru zaujíma. Vzhľadom k tomu, že bol v horšej finančnej situácii, dcére nekupoval ani žiadne darčeky alebo potrebné veci. Jeho mesačný príjem od 01.06.2015 do výsluchu bol cca 450 € - 500 €, výdavky mal na nájomné v sume 200 €, strava cca 80 € a 22 € splátky pôžičky Providentu. Za uvedené obdobie nepoberal žiadne dávky, nebol PN. Svoje konanie oľutoval, bude sa snažiť dlh splatiť v plnej výške čo najskôr a následne si riadne a včas vyživovaciu povinnosť plniť.

Svedkyňa - poškodená E. G. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný jej ani od podania obžaloby na dlžnom výživnom za žalované obdobie, teda od 01.06.2015 doposiaľ neuhradil žiadnu čiastku. Dlžné výživné od 01.06.2015 do dnešného dňa činí 1 400 €. Obžalovaný ju kontaktuje len nepravidelne prostredníctvom sociálnej siete. Po poslednom hlavnom pojednávaní v tejto veci videl ich dcéru B.Í. R. až po 2,5 roku. O dcéru sa inak vôbec nezaujíma, nič jej nekupuje ani žiadne darčeky. Na výživnom jej zaplatil naposledy len v mesiacoch apríl a máj 2015 po 100 €. Neuhradil jej ani zameškané výživné z predchádzajúceho odsúdenia ani cent. Obžalovaný má určené bežné výživné 100 € mesačne k 15-temu dňu vopred. Táto vyživovacia povinnosť mu bola uložená rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 04.07.2014. Ona je od 17.12. na materskej dovolenke so synom O. S., L.. XX.XX.XXXX. Jej príjmom je materská dávka vo výške cca 260 € mesačne. Poberá prídavky na deti a je jej vyplácané náhradné výživné na dcéru B. R. vo výške 100 €. Býva v spoločnej domácnosti s priateľom W.. C. S.. Z dôvodu neplnenia vyživovacej povinnosti si dlžné výživné vymáhala aj prostredníctvom exekútora JUDr. Miriam Mečovej, doposiaľ jej však nebola súdnou exekútkou poukázaná žiadna suma. Nakoľko mal obžalovaný povinnosť v zmysle rozsudku tunajšieho súdu zaplatiť jej v skúšobnej dobe zameškané výživné, ktorá suma jej doposiaľ nebola zaplatená, v prípade uhradenia nejakej sumy obžalovaným súdnemu exekútorovi, považuje túto úhradu za úhradu dlžného výživného v zmysle predchádzajúceho rozsudku tunajšieho súdu, ale ako uviedla, nebolo jej nič ani zo strany súdnej exekútky uhradené.

Z prečítanej svedeckej výpovede I. W. Č., poverenej zástupkyne Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen vyplýva, že na základe žiadosti zo 04.02.2015, E. G., L.. XX.XX.XXXX, P. J. G., M. C. XXX/ X, o náhradné výživné pre nezaopatrené dieťa B. R. O., L.. XX.XX.XXXX, po preukázaní zákonným spôsobom žiadateľkou, že povinný I. O., L.. XX.XX.XXXX E. Č. O., P. J. G. si neplní vyživovaciu povinnosť voči dcére vo výške 100 €, určenú rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 11P/14/2014-37 zo dňa 04.07.2014, právoplatným dňa 06.08.2014, počnúc dňom 01.04.2014 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky E. G., ich úrad priznal uvedenému nezaopatrenému dieťaťu nárok na náhradné výživné vo výške 100 € mesačne počnúc dňom 01.11.2014 v zmysle právoplatného rozhodnutia č. ZV1/OHNNVASSD/SOC/2015/34824-0002 zo dňa 12.02.2015. Náhradné výživné ich úrad vypláca za povinného I. O. k rukám žiadateľky E. G. vo výške 100 € od 01.11.2014 aj v súčasnosti, pričom poberateľka náhradného výživného bola zaviazaná ich úradom vrátiť sumu 200 €, nakoľko povinný I. O. jej zaplatil výživné vo výške 100 € dňa 21.04.2015 a vo výške 100 € dňa 19.05.2015. Iné platby výživného im poberateľka výživného ku dňu výsluchu neoznámila.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie aj čítaním ďalších listinných dôkazov podľa § 269 Tr. poriadku, a to najmä rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 11P/14/2014-37 zo dňa 04.07.2014 (č. l. 24-26), rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 3T/169/2014-61 zo dňa 16.03.2015 (č. l. 27-30), rodného listu maloletej (č. l. 31), rozhodnutia ÚPSVaR Zvolen a žiadosti o náhradné výživné (č. l. 32-48), tabuľky výživného na malol. dieťa (č. l. 40, 42), správ úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (č. l. 53-57), správy Sociálnej poisťovne Bratislava (č. l. 48-52), správy Okresného úradu Pezinok, katastrálny odbor (č. l. 58), pracovného hodnotenia obžalovaného a dohody o skončení dohody o pracovnej činnosti (č. l. 59-60), zápisnice súdneho exekútora, upovedomenia o začatí exekúcie (č. l. 66-69), podstatného obsahu spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/169/2014, správy o povesti na obžalovaného (č. l. 47), lustrácie v registri priestupkov obžalovaného (č. l. 46, 91), odpisu z registra trestov obžalovaného (č. l. 45), ako aj obsahu ostatného spisového materiálu.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po zhodnotení jednotlivých dôkazov a to tak jednotlivo, ako i v súhrne, mal súd potom vinu obžalovaného za nepochybne preukázanú.

Obžalovaný sa k spáchaniu skutku v prípravnom konaní priznal, potvrdil, že aj napriek tomu, že bol v roku 2015 právoplatne za trestný čin zanedbania povinnej výživy odsúdený na podmienený trest, si svoju vyživovaciu povinnosť na dcéru B. R. O. od 01.06.2015 riadne neplnil, nakoľko nemal stály príjem, bol zamestnaný len brigádnicke ako čašník, nebol s dcérou ani v osobnom kontakte pre zaneprázdnenosť, ako aj vzhľadom na vzdialenosť do X., ani finančne mu to nevychádzalo, nekupoval jej ani žiadne darčeky, či potrebné veci.

Obžalovaného z riadneho neplnenia vyživovacej povinnosti na dcéru B. R. O., L.. XX.XX.XXXX usvedčuje aj svedecká výpoveď poškodenej E. G. - matky maloletej B. R. O., ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti a podľa ktorej si obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť na dcéru B. R. od 01.06.2015 do súčasnosti vo výške 100,- € k jej rukám vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca riadne a včas neplní, pričom dlh na výživnom činí za obdobie od 01.06.2015 do 28.07.2016 sumu 1 400 €.

Ďalej bola vina obžalovaného nepriamo preukázaná aj prečítanou výpoveďou svedkyne I. W. Č., poverenej zástupkyne Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, podľa ktorej je základe rozhodnutia č. ZV1/OHNNVASSD/SOC/2015/34824-0002 zo dňa 12.02.2015, právoplatného dňa 03.03.2015, z dôvodu neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným pre nezaopatrené dieťa B. R. O., L.. XX.XX.XXXX, vyplácané E. G., L.. XX.XX.XXXX za obžalovaného náhradné výživné vo výške 100 € mesačne počnúc dňom 01.11.2014, pričom za uvedené obdobie obžalovaný zaplatil poberateľke náhradného výživného výživné len dňa 21.04.2015 a dňa 19.05.2015 po 100 €, z ktorého dôvodu, bola táto zaviazaná vrátiť vyplatené náhradné výživné za obdobie od 01.04.2015 do 31.05.2015 v sume 200 €. Obžalovaný je tiež usvedčovaný aj listinnými dôkazmi, ktoré plne korešpondujú so zisteným skutkovým stavom a ostatnými vykonanými dôkazmi v danej veci, najmä rodným listom maloletého dieťaťa B. R. O., L.. XX. XX. XXXX, rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 11P/14/2014-37 zo dňa 04. 07. 2014, právoplatným dňa 06. 08. 2014, ktorým bola maloletá B. R. O., L.. XX. XX. XXXX zverená do osobnej starostlivosti matky E. G. a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej B. R. O. sumou 100,- € mesačne počnúc dňom 01. 04. 2014 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zo správ Sociálnej poisťovne Bratislava a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok je zrejmé, že obžalovaný bol v období od 03.12.2014 do 30.11.2015 a od 01.12.2015 do 04.01.2016 zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti u zamestnávateľa C. C., D. D. D. XX, G., s týždenným pracovným časom 10 hodín a hodinovou mzdou vo výške 2,184 € (do 31.12.2015) a 2,33 € (od 01.01.2016),

pričom vyživovaciu povinnosť nenahlásil. Dohoda o pracovnej činnosti bola skočená dohodou zo dňa 04.01.2016. Obžalovaný nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, naposledy bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 01.03.2004 do 31.03.2004 vrátane a vyradený bol pre nespokojnosť.

Na základe všetkých opísaných skutočností, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného v skutkovej vete rozsudku, keď napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 11P/14/2014 zo dňa 04. 07. 2014, právoplatným dňa 06. 08. 2014, zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry B.Í. R. O., L.. XX. XX. XXXX sumou vo výške 100 €, počnúc dňom 01. 04. 2014 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky E. G., L.. XX. XX. XXXX si túto povinnosť E. X., M. X. aj na iných miestach, kde sa zdržiaval, úmyselne neplnil, čím mu vznikol za obdobie od 01. 06. 2015 doposiaľ (teda do dňa vyhlásenia rozsudku 28. 07. 2016) dlh na výživnom voči E. G., L.. XX. XX. X988, vo výške 1 400 €, pričom bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/169/2014 zo dňa 16. 03. 2015, právoplatným dňa 01. 04. 2015 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov do 01. 04. 2016.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Pri hodnotení osoby páchatela súd zistil, že obžalovaný bol od roku 2011 doposiaľ 2 krát postihnutý za priestupok, naposledy za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spáchaný dňa 08.08.2015, za ktorý mu bola uložená Mestskou políciou Pezinok pokuta vo výške 30,- Eur. Súd z odpisu z registra trestov zistil, že obžalovaný bol doteraz 1 krát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 3T/169/2014-61 zo dňa 16. 03. 2015, právoplatným dňa 01. 04. 2015, ktorým bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, do 01. 04. 2016. Zároveň mu bola uložená povinnosť - príkaz zaplatiť zameškané výživné počas plynutia skúšobnej doby. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený, na adrese G., B.. L. X býval so svojou družkou a jej synom, neevidujú ho ako problémového občana.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona (účinného od 01.01.2006), pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovanému je na prospech poľahčujúca okolnosť uvedená v ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zákona a to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Žiadna priťažujúca okolnosť svedčiaca v neprospech obžalovaného nebola súdom zistená, keď súd s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemôže prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť. Súd preto po dôslednom vyhodnotení osoby obžalovaného, u ktorého predchádzajúce odsúdenie pre rovnakú trestnú činnosť nevedli k prevýchove a náprave, keď obžalovaný ani napriek predchádzajúcemu odsúdeniu Okresným súdom Zvolen sp. zn. 3T/169/2014 si naďalej vôbec svoju vyživovaciu povinnosť neplnil, tiež s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, keď žalovaného skutku sa dopustil práve v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienenčného odsúdenia, uložil obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona (trestná sadzba na 1 rok až 5 rokov) s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona (t. j. pri znížení hornej hranice pôvodnej trestnej sadzby o ? - inu a to z 5-tich rokov na 3 roky a 8 mesiacov) trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, a to vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd ma za to, že takto uložený trest postihuje osobu páchatel'a, nemá vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život a že zároveň aj vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zákona).

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa zákona účinného v čase jeho spáchania, v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Tr. zákona.

S poukazom na takto zistený skutkový stav, riadiac sa pritom hore citovanými právnymi úvahami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku.)

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.